

21 Ιουνίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΖΑΝΝΕΤΤΙΔΗΣ & ΥΙΟΙ ΛΤΔ. ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1063/94)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο —
Πράξεις δημοσίου δικαίου — Προσφυγή κατά πράξεως ιδιωτικού δι-
καίου στην κριθείσα περίπτωση — Περιστάσεις.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία — 5
Αμφιβολία περί της τήρησης της προθεσμίας — Ενεργεί υπέρ του αι-
τητή.

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Οργανισμός Κυπριακής Γαλακτοκο- 10
μικής Βιομηχανίας — Φύση και εξουσίες με βάση το νομοθετικό
πλαίσιο — Δημόσια και ιδιωτική δράση του Οργανισμού.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον 15
— Η προϋπόθεση της μη αποδοχής της προσβαλλόμενης πράξης από
τον αιτητή — Δεν επληρώτο στην κριθείσα περίπτωση.

Οι αιτητές προσέφυγαν κατά της στάσης των καθ' ων η αίτηση
απέναντί τους η οποία οφειλόταν στην άρνηση των αιτητών να συμ-
μορφωθούν με όρους που έθεσαν οι καθ' ων η αίτηση στο πλαίσιο
άσκησης της εμπορικής δραστηριότητάς τους. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφά-
σισε ότι:

1. Θεωρείται ότι έχει εγκαταλειφθεί το αίτημα Β της προσφυγής που αναφέρεται για τους τόκους. Αλλά, πέραν τούτου, για δύο λόγους το αίτημα αυτό δεν μπορεί να ευσταθεί. Πρώτος λόγος είναι ότι η απόφαση της 11/1/85 περί της επιβολής τόκου σε καθυστερημένους λογαριασμούς που δεν εξοφλήθησαν ανάγεται στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου και δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη. Τούτο συνάγεται από το Άρθρο 32 του Νόμου 4/69 το οποίο δίδει δικαίωμα στον Οργανισμό να καθορίζει τις τιμές πώλησης του γάλακτος καθώς και τους όρους και τύπους των συμβάσεων με βάση τους οποίους το γάλα θα πωλείται. Επίσης, με βάση το Άρθρο 36 του ίδιου Νόμου, ο Οργανισμός έχει δικαίωμα να επιτελεί ο ίδιος εμπορικές δραστηριότητες σύμφωνα με διατάγματα που εκδίδονται από τον Υπουργό. Δεύτερος λόγος μπορεί να αναφερθεί ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη αφού η πράξη ή η απόφαση για την επιβολή τόκων αν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη ελήφθη στις 11/1/85 και η προσφυγή καταχωρήθηκε στις 28/12/94.

Κάθε αμφιβολία ως προς την ημερομηνία γνώσεως από τους αιτητές της επίδικης απόφασης, για σκοπούς υπολογισμού της προθεσμίας, ενεργεί υπέρ των αιτητών.

2. Απόφαση ή πράξη μπορεί να είναι το αντικείμενο προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο, εάν είναι το αποτέλεσμα άσκησης “εκτελεστικής ή διοικητικής εξουσίας” με την έννοια που αυτές οι λέξεις χρησιμοποιούνται στην παράγραφο 1 του Άρθρου 146 του Συντάγματος. Η τέτοια “πράξη” ή “απόφαση” είναι εκείνη μόνο που αναφέρεται στο Δημόσιο Δίκαιο.

Ο καθ’ ου η αίτηση Οργανισμός έχει εγκαθιδρυθεί δυνάμει του Άρθρου 3 του περί Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας Νόμου 4/69. Είναι ανεξάρτητος Οργανισμός και οι δραστηριότητές του ανάγονται τόσο στο πεδίο του Δημοσίου Δικαίου όσο και στο πεδίο του Ιδιωτικού Δικαίου.

Στο μέρος IV του Νόμου κάτω από την επικεφαλίδα “ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΑΝ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΙ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ”, διαγράφονται οι γενικές αρμοδιότητες του Οργανισμού. Σχετικό είναι το άρθρο 24(1)(2).

Το δε Άρθρο 30 του ίδιου Νόμου προνοεί την παροχή αδειας από τον Οργανισμό σε επιχειρήσεις της γαλακτοκομικής βιομηχανίας για “την αγορά γάλακτος προς χρήση εις οιαδήποτε βιομηχανικήν επεξεργασίαν υπό τοιούτους όρους ως ο Οργανισμός ήθελε καθορίσει εν τη αποφάσει”.

Ο Οργανισμός (καθ' ων η αίτηση), κρίνοντας από τις εξουσίες, τα καθήκοντα και τις γενικές πρόνοιες του Νόμου, είναι γενικά Δημόσιος Οργανισμός με ανάμιχτα καθήκοντα και εξουσίες, δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου. Γι' αυτό ο Οργανισμός έχει το δικαίωμα, με βάση τις πρόνοιες του Νόμου, να ενάγει και να ενάγεται και να παρίσταται στα Δικαστήρια ως νομικό πρόσωπο, καθώς και το δικαίωμα να ασκεί εμπορία. Τόσο το δικαίωμα του Οργανισμού για ρύθμιση των τιμών όσο και το δικαίωμα για καθορισμό των συμβάσεων για την πώληση του γάλακτος και την ανάληψη εμπορικών δραστηριοτήτων με βάση το Άρθρο 30 του Νόμου 4/69, δείχνει ότι ο Οργανισμός έχει αυτό το δικαίωμα. Ενώ είναι αναμφίβολο ότι ορισμένα θέματα και αποφάσεις του Οργανισμού ανάγονται στο Δημόσιο Δίκαιο άλλες όμως αποφάσεις αφορούν καθαρά εμπορική δραστηριότητα. Μία απ' αυτές είναι και το δικαίωμα του Οργανισμού να επιβάλλει τη χρέωση τόκου επί των τιμολογίων τα οποία δεν εξοφλούνται εμπρόθεσμα, προς αποφυγή δημιουργίας οικονομικών προβλημάτων.

Συνεπώς η πράξη και/ή απόφαση του Οργανισμού ανάγεται στη σφαίρα του Ιδιωτικού Δικαίου και δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη.

Η επίδικη πράξη της αποκοπής της παροχής γάλακτος λόγω της άρνησης των αιτητών να αποδεχθούν την απόφαση του Οργανισμού ημερομηνίας 11/1/85 για την επιβολή τόκου η οποία εκδηλώθηκε με την άρνησή τους να υπογράψουν το σχετικό τιμολόγιο, αποτελεί πράξη εκτέλεσης της απόφασης και δεν υπόκειται σε ακύρωση με βάση τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου.

3. Αρχή του Διοικητικού Δικαίου είναι ότι η μη αποδοχή της πράξης είναι αναγκαία προϋπόθεση για την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος των αιτητών.

Οι αιτητές εν προκειμένω δεν έχουν έννομο συμφέρον στην παρούσα προσφυγή, λόγω της ελεύθερης αποδοχής της πράξης ή απόφασης του Οργανισμού-καθ' ων η αίτηση, αναγκαία προϋπόθεση για τη νομιμότητα και εγκυρότητα της προσφυγής.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Kritiotis v. Municipality of Paphos (1986) 3 C.L.R. 322,

Stamatiou v. Electricity Authority of Cyprus 3 R.S.C.C. 44,

“Ethnicos” *Athlitikos Pnevmatikos Omilos Defteras v. K.O.A. and Others* (1984) 3 C.L.R. 831,

5

The Greek Registrar of the Co-operative Societies v. Nicolaides (1965) 3 C.L.R. 164,

Othon Galanos & Son Ltd v. C.B.C. (1984) 3 C.L.R. 742,

10

Sevastides v. The Electricity Authority of Cyprus (1963) 2 C.L.R. 497,

Demetriou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 920,

15

Christodoulides v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1979,

Neocleous & Others v. Republic (1980) 3 C.L.R. 497,

Tomboli v. CY.T.A. (1982) 3 C.L.R. 149,

20

Georgiades v. Republic (1981) 3 C.L.R. 431,

Hadjiconstantinou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 319.

25 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση με την οποία απέκοψαν την παράδοσιν αγελαδινού γάλακτος προς τους αιτητές κατά την περίοδο από 14/10/94 μέχρι και 18/10/94.

30

A. Πετουφάς, για τους Αιτητές.

N. Χ'ΐωάννου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

35

Cur. adv. vult.

ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ.: Οι αιτητές στην παρούσα προσφυγή αιτούνται:-

40

“Α. Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η πράξις και/ή απόφασις των Καθ' ων η Αίτησις διά της οποίας απέκοψαν την παράδοσιν Αγελαδινού Γάλακτος και/ή έδωσαν οδηγίες προς τον Αρμόδιον Μεταφορέαν Αγελαδινού Γάλακτος διά μη παράδοσιν Αγελαδινού Γάλακτος προς τους Αιτητές κατά την περίοδον

από 14/10/94 μέχρι και 18/10/94 είναι άκυρος και/ή εστερημένη οιουδήποτε αποτελέσματος και/ή είναι παράνομος και/ή γενομένη εσφαλμένως και/ή κατά κατάχρηση εξουσίας και/ή εκ πλάνης περί τα πράγματα και/ή τον νόμον και/ή άλλως πως.

5

Β. Δήλωσιν του Δικαστηρίου κηρύσσουσιν άκυρον και/ή εστερημένην οιουδήποτε αποτελέσματος και/ή παράνομον και/ή αντισυνταγματική την πράξη των Καθ' ων η Αίτησις διά της οποίας επιβάλλουν τόκον προς 9% ετησίως επί των καθυστερημένων και/ή οιουδήποτε υπολοίπων του λογαριασμού των Αιτητών.

10

Γ. Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι οι Καθ' ων η Αίτησις στερούνται του δικαιώματος όπως αποκόπτουν την παράδοσιν Αγελαδινού Γάλακτος προς τους Αιτητές προς τον σκοπόν εξαναγκασμού αυτών όπως υπογράφουν τα τιμολόγια παραλαβής Αγελαδινού Γάλακτος εις τα οποία αναγράφεται ότι η καθυστέρησις πληρωμής του ποσού του τιμολογίου θα συνεπάγεται τόκον προς 9% από της ημέρας παραλαβής του τιμολογίου και/ή η ως άνω ενέργεια των Καθ' ων η Αίτησις είναι άκυρος, παράνομος, εκβιαστική και εστερημένη παντός νομίμου αποτελέσματος και γενομένη κατά κατάχρησιν εξουσίας και/ή γενομένη εκ πλάνης περί τα πράγματα και/ή τον νόμον.”.

15

20

Οι αιτητές αρ. 1 είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης διά μετοχών και ασχολείται με την τυροκομική και γενικά τη Γαλακτοκομική Βιομηχανία με έδρα την Αθηαίνου και ο αιτητής αρ. 2 είναι ο Διευθυντής της.

25

Οι καθ' ων η αίτηση είναι Οργανισμός Δημοσίου Δικαίου, ο οποίος έχει συσταθεί με βάση τον περί Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας Νόμο αρ. 4/69. Ανάμεσα στις αρμοδιότητές του είναι η ρύθμιση και έλεγχος της διακίνησης και εμπορίας του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων προς όφελος των παραγωγών, των καταναλωτών και των επί μέρους συμφερόντων της βιομηχανίας γάλακτος με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον (Βλέπε τα άρθρα 24 και 32-36 του Νόμου 4/69). Το άρθρο 32 του Νόμου δίδει την εξουσία στον Οργανισμό να ρυθμίζει με καθοριστική διάταξη την πώληση γάλακτος αποκλειστικά μέσω του.

30

35

Τα γεγονότα που προηγήθησαν της επίδικης πράξης για την οποία καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή είναι τα ακόλουθα:

40

Οι αιτητές είναι αδειούχοι από τον Οργανισμό για την αγορά γάλακτος προς χρήση εις οιουδήποτε βιομηχανική επεξεργασία

(άρθρο 30 του Νόμου). Δεν αμφισβητήθηκε το γεγονός ότι στην προκειμένη περίπτωση η παράδοση γάλακτος στους αιτητές αλλά και στους άλλους βιομηχάνους εγένετο μέσω των καθ' ων η αίτηση από εξουσιοδοτημένους μεταφορείς.

5

Οι καθ' ων η αίτηση τηρούσαν λογαριασμό των παραδόσεων γάλακτος και κάθε τέλος του μηνός απέστελλαν σχετικό τιμολόγιο στον αδειούχο παραλήπτη γάλακτος. Επειδή παρατηρείτο καθυστέρηση στην εξόφληση των αποστελλομένων τιμολογίων, το Συμβούλιο του Οργανισμού με απόφασή του ημερομηνίας 11/1/1985 αποφάσισε όπως κάθε μηνιαίο χρεωστικό υπόλοιπο επιβαρύνεται με τόκο προς 9% από 1/2/1985. Την απόφαση τους αυτή οι καθ' ων η αίτηση την κοινοποίησαν σ' όλους τους βιομηχάνους γάλακτος με εγκύκλιο/επιστολή, ημερομηνίας 16/1/85.

15

Επειδή οι καθ' ων η αίτηση απέκοψαν από τους αιτητές τους χρεωθέντες μέχρι τότε τόκους από την επιδότηση εξαγωγής χαλ-λουμιών που οι τελευταίοι edικαιοούνται, κατεχωρήθη από τους αιτητές την 11/12/91 η αγωγή αρ. 11409/91 στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας με την οποία ισχυρίζοντο ότι η χρέωση τόκου από τους καθ' ων η αίτηση ήταν αυθαίρετη και παράνομη. Με απόφαση του ημερομηνίας 31/3/95 το Επαρχιακό Δικαστήριο, αφού απεφάσισε ότι είχε δικαιοδοσία να εκδικάσει την αγωγή, την απέρριψε γιατί η απόφαση του Οργανισμού (καθ' ων η αίτηση) έγινε αποδεκτή τόσο από τον αντιπρόσωπο των εναγόντων (αιτητών στην παρούσα προσφυγή) όσο και από τη μετέπειτα συμπεριφορά των τελευταίων.

20

25

Στις 13/10/94 οι καθ' ων η αίτηση παρέδωσαν στους αιτητές το τιμολόγιο με αριθμό 11576 για τις παραδόσεις γάλακτος κατά το μήνα Σεπτέμβριο και ζήτησαν από αυτούς να το υπογράψουν. Οι αιτητές αρνήθηκαν να το πράξουν με τη δικαιολογία ότι το τιμολόγιο έφερε ρήτρα για τη χρέωση τόκου. Οι καθ' ων η αίτηση, λόγω της άρνησης των αιτητών να υπογράψουν το τιμολόγιο, αποφάσισαν να διακόψουν την παροχή γάλακτος προς τους αιτητές. Μετά από κάποιες διαμαρτυρίες των αιτητών η απόφαση διακοπής της παροχής γάλακτος ανακλήθηκε την επομένη, 14/10/94. Όπως γίνεται παραδεκτό στην επιστολή του Οργανισμού προς το δικηγόρο των αιτητών, ημερομηνίας 15/11/94 η αποκατάσταση της παροχής γάλακτος δεν έγινε δυνατή μέχρι τις 18/10/94 γιατί δεν εδόθησαν έγκαιρα οι οδηγίες προς τους μεταφορείς του γάλακτος.

30

35

40

Με τη γραπτή του αγόρευση ο ευπαίδευτος δικηγόρος των αιτητών ανέπτυξε την επιχειρηματολογία του αναφερθείς μόνο στα

αιτήματα Α και Γ της προσφυγής. Παρεμπιπτόντως, μόνο αναφέρεται στο αίτημα Β όσον αφορά την επιβολή τόκων και τούτο μόνο για να υποστηρίξει την επιχειρηματολογία του όσον αφορά το κύριο αίτημα όπως αναφέρεται στο αιτητικό Α. Θεωρώ ότι έχει εγκαταληφθεί το αίτημα Β της προσφυγής που αναφέρεται για τους τόκους. Αλλά, πέραν τούτου, για δύο λόγους το αίτημα αυτό δεν μπορεί να ευσταθεί. Πρώτος λόγος είναι ότι η απόφαση της 11/1/85 περί της επιβολής τόκου σε καθυστερημένους λογαριασμούς που δεν εξοφλήθησαν ανάγεται στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου και δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη. Τούτο συνάγεται από το άρθρο 32 του Νόμου 4/69 το οποίο δίδει δικαίωμα στον Οργανισμό να καθορίζει τις τιμές πώλησης του γάλακτος καθώς και τους όρους και τύπους των συμβάσεων με βάση τους οποίους το γάλα θα πωλείται. Επίσης, με βάση το άρθρο 36 του ίδιου Νόμου, ο Οργανισμός έχει δικαίωμα να επιτελεί ο ίδιος εμπορικές δραστηριότητες σύμφωνα με διατάγματα που εκδίδονται από τον Υπουργό. Δεύτερος λόγος μπορεί να αναφερθεί ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη αφού η πράξη ή η απόφαση για την επιβολή τόκων αν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη ελήφθη στις 11/1/85 και η προσφυγή καταχωρήθηκε στις 28/12/94. Για τους λόγους αυτούς το αίτημα της παραγράφου Β του αιτητικού της προσφυγής απορρίπτεται.

Επειδή στις γραπτές αγορεύσεις δεν έχει τεθεί από καμιά πλευρά το θέμα του εκπροθέσμου της προσφυγής, το Δικαστήριο κατά τη διάρκεια των διευκρινήσεων εξήτησε τις απόψεις των μερών. Κατόπιν των διευκρινήσεων που δόθηκαν και ενδελεχούς μελέτης των πρακτικών της προσφυγής, κατέληξα ότι η προσφυγή είναι εμπρόθεσμη. Η επίδικη απόφαση λήφθηκε κάτω από περιστάσεις που θα αναφερθούν πιο κάτω, στις 13/10/94 αλλά πρέπει να ήρθε σε γνώση των αιτητών την επομένη, 14/10/94, όταν δεν έγινε η παράδοση γάλακτος. Τούτο δεν είναι εντελώς διευκρινισμένο από τα πρακτικά που περιέχονται στο φάκελο της υπόθεσης, αλλά, σύμφωνα με τη νομολογία, κάθε αμφιβολία ως προς την ημερομηνία γνώσεως από τους αιτητές της επίδικης απόφασης, για σκοπούς υπολογισμού της προθεσμίας, ενεργεί υπέρ των αιτητών (Βλέπε *Kritiotis v. Municipality of Paphos* (1986) 3 C.L.R. 322).

· Στη γραπτή ένστασή τους οι καθ' ων η αίτηση προβάλλουν δύο λόγους για τους οποίους η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, δηλαδή ότι η ισχυριζόμενη πράξη και/ή απόφαση δεν υπόκειται σε ακύρωση γιατί emπίπτει στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου και ότι οι αιτητές δεν έχουν έννομο συμφέρον.

Απόφαση ή πράξη μπορεί να είναι το αντικείμενο προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο, εάν είναι το αποτέλεσμα άσκησης “εκτελεστικής ή διοικητικής εξουσίας” με την έννοια που αυτές οι λέξεις χρησιμοποιούνται στην παράγραφο 1 του Άρθρου 146 του Συντάγματος. Η τέτοια “πράξη” ή “απόφαση” είναι εκείνη μόνο που αναφέρεται στο Δημόσιο Δίκαιο (Βλέπε *Loukis Kritiotis v. The Municipality of Paphos and Others* (1986) 3 C.L.R. 322; *John Stamatiou v. The Electricity Authority of Cyprus* 3 R.S.C.C. 44, “*Ethnicos*” *Athlitikos Pnevmatikos Omilos Defteras v. K.O.A. and Others -K.O.P. v. K.O.A. and Ohters* (1984) 3 C.L.R. 831).

Στην υπόθεση επίσης *The Greek Registrar of the Co-operative Societies v. Nicos A. Nicolaides* (1965) 3 C.L.R. 164 στις σελίδες 170-171 έχει τεθεί η ακόλουθη θέση από την Ολομέλεια:-

15 “In the opinion of the Court it is primarily the nature and character of a particular act or decision which determines whether or not such act or decision comes within the scope of paragraph 1 of Article 146 of the Constitution. Such an issue is one which must be
20 decided on the merits and in the circumstances of each particular case and having due regard to such relevant factors as the office and status of the organ, authority, person or body performing such act or taking such decision, as well as to the circumstances and context in which such act was performed, or decision taken. As
25 pointed out by the learned Judge in his Ruling (at p. 16 of the appeal record) the “same organ may be acting either in the domain of private law or in the domain of public law, depending on the nature of its action”. Ultimately, what is the important and decisive factor in this respect is the nature and character of the particular
30 function which is the subject-matter of a recourse.”.

Και στην υπόθεση της Ολομέλειας *Othon Galanos & Son Ltd. v. C.B.C.* (1984) 3 C.L.R. 742, αποφασίσθηκε ότι η άρνηση του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος-καθ’ ων η αίτηση να παραχωρήσουν εκπτώσεις για διαφημίσεις στην τηλεόραση του Ιδρύματος ανάγεται στη σφαίρα της εμπορικής δραστηριότητας και συνεπώς στη σφαίρα του Ιδιωτικού Δικαίου.

40 Ακόμα και στην υπόθεση *Pelopidas Sevastides v. The Electricity Authority of Cyprus* (1963) 2 C.L.R. 497 στις σελίδες 500-501 αναφέρεται:-

“In determining whether or not a decision, act or omission of a public corporation, such as the Respondent, is “a decision, an act

or omission of any organ, authority or person, exercising any executive or administrative authority”, in the sense of paragraph 1 of Article 146 of the Constitution, due regard must be had not only to its nature and character but also, primarily, to the powers vested in, and duties imposed on, such public corporation and its functions generally, as well as to the particular nature of the decision, act or omission concerned.” 5

Ο καθ' ου η αίτηση Οργανισμός έχει εγκαθιδρυθεί δυνάμει του άρθρου 3 του περί Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας Νόμου 4/69. Είναι ανεξάρτητος Οργανισμός και οι δραστηριότητές του ανάγονται τόσο στο πεδίο του Δημοσίου Δικαίου όσο και στο πεδίο του Ιδιωτικού Δικαίου. 10

Στο μέρος IV του Νόμου κάτω από την επικεφαλίδα “ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΑΝ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΙ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ”, διαγράφονται οι γενικές αρμοδιότητες του Οργανισμού. Το σχετικό άρθρο 24(1)(2) έχει ως ακολούθως:- 15

“(1) Αποτελεί καθήκον του Οργανισμού να ενασκή τας δυνάμει του παρόντος Νόμου αρμοδιότητας αυτού κατά τοιούτον τρόπον οίον ο Οργανισμός ήθελε θεωρήσει τον αποτελεσματικότερον προς προαγωγήν μεγαλυτέρας οικονομικής ικανότητας και διοργανώσεως εν τη γαλακτοκομική βιομηχανία προς όφελος των παραγωγών γάλακτος, των καταναλωτών γάλακτος και των διαφόρων επί μέρους συμφερόντων εν τη βιομηχανία. 20 25

(2) Εν τη εκτελέσει των δυνάμει του παρόντος Νόμου αρμοδιοτήτων του ο Οργανισμός λαμβάνει υπ' όψιν το δημόσιον συμφέρον γενικώς.”. 30

Το δε άρθρο 30 του ίδιου Νόμου προνοεί την παροχή αδειάς από τον Οργανισμό σε επιχειρήσεις της γαλακτοκομικής βιομηχανίας για “την αγορά γάλακτος προς χρήσιν εις οιανδήποτε βιομηχανικήν επεξεργασίαν υπό τοιούτους όρους ως ο Οργανισμός ήθελε καθορίσει εν τη αποφάσει”. 35

Ο Οργανισμός (καθ' ων η αίτηση), κρίνοντας από τις εξουσίες, τα καθήκοντα και τις γενικές πρόνοιες του Νόμου, είναι γενικά Δημόσιος Οργανισμός με ανάμικτα καθήκοντα και εξουσίες, δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου. Γι' αυτό ο Οργανισμός έχει το δικαίωμα, με βάση τις πρόνοιες του Νόμου, να ενάγει και να ενάγεται και να παρίσταται στα Δικαστήρια ως νομικό πρόσωπο, κα- 40

5 θώς και το δικαίωμα να ασκεί εμπορία. Τόσο το δικαίωμα του Οργανισμού για ρύθμιση των τιμών όσο και το δικαίωμα για καθορισμό των συμβάσεων για την πώληση του γάλακτος και την ανάληψη εμπορικών δραστηριοτήτων με βάση το άρθρο 30 του Νόμου 4/69, δείχνει ότι ο Οργανισμός έχει αυτό το δικαίωμα. Ενώ είναι αναμφίβολο ότι ορισμένα θέματα και αποφάσεις του Οργανισμού ανάγονται στο Δημόσιο Δίκαιο άλλες όμως αποφάσεις αφορούν καθαρά εμπορική δραστηριότητα. Μία απ' αυτές είναι και το δικαίωμα του Οργανισμού να επιβάλλει τη χρέωση τόκου επί των τιμολογίων τα οποία δεν εξοφλούνται εμπρόθεσμα, προς αποφυγή δημιουργίας οικονομικών προβλημάτων όπως αναφέρεται στο επισυνημμένο Παράρτημα Α της προσφυγής (επιστολή του Οργανισμού προς τους βιομηχάνους αγελαδινού γάλακτος).

15 Καταλήγω συνελπώς ότι η πράξη και/ή απόφαση του Οργανισμού ανάγεται στη σφαίρα του Ιδιωτικού Δικαίου και δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη.

20 Η επίδικη πράξη της αποκοπής της παροχής γάλακτος λόγω της άρνησης των αιτητών να αποδεχθούν την απόφαση του Οργανισμού ημερομηνίας 11/1/85 για την επιβολή τόκου η οποία εκδηλώθηκε με την άρνησή τους να υπογράψουν το σχετικό τιμολόγιο, αποτελεί πράξη εκτέλεσης της απόφασης και δεν υπόκειται σε ακύρωση με βάση τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου.

25 Πέραν τούτου η επίδικη απόφαση φαίνεται να είναι προφορική κατά παρέκκλιση του κανόνα που απαιτεί όπως η διοικητική απόφαση να είναι γραπτή. Δεν υπάρχει στο φάκελο οποιοδήποτε στοιχείο που να αποδεικνύει ποιο όργανο έχει λάβει την επίδικη προφορική απόφαση. Το μόνο που υπάρχει στο φάκελο είναι επιστολή του Οργανισμού προς το δικηγόρο των αιτητών, ημερομηνίας 30 15/11/94, η οποία εκφράζει την απολογία του προς τους αιτητές ότι παρά το γεγονός ότι η "πράξη" ανακλήθηκε την επομένη μετά την υπόσχεση των αιτητών για συμμόρφωση εκ παραδρομής δεν 35 εδόθησαν έγκαιρα οι οδηγίες προς τους ανεξάρτητους μεταφορείς του γάλακτος για την παροχή προς αυτούς του γάλακτος. Εκ τούτου είναι δυνατό να συναχθεί ότι η "επίδικη απόφαση" λήφθηκε από τον Οργανισμό εξ' ου και την επομένη την ανακάλεσε. Το σημαντικό όμως συμπέρασμα που εξάγεται από την επιστολή του 40 Οργανισμού είναι το γεγονός ότι οι αιτητές απεδέχθησαν την πράξη και ανέλαβαν υποχρέωση όπως στο μέλλον υπογράφουν τα σχετικά τιμολόγια του Οργανισμού στα οποία αναγράφεται ο περί τόκου όρος. Αρχή του Διοικητικού Δικαίου είναι ότι η μη αποδοχή της πράξης είναι αναγκαία προϋπόθεση για την ύπαρξη εννόμου

συμφέροντος των αιτητών. Στην υπόθεση **Demetrios Demetriou v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 920 ο νυν Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου Πικής αναφέρει στη σελίδα 924-925:-

“In this, as in other fields of the law, acceptance connotes consent 5
freely given as a matter of choice of the person giving it.
Acceptance ceases to be the by-product of free choice, where it is
the result of pressure culminating in the elimination of the
freedom necessary to make acceptance on expression of one’s
own choice. In contra-distinction, acceptance freely given cannot 10
be invalidated because of inner fears not engendered by an
outsider or resulting from the acceptor’s misconception of the
facts relevant to acceptance. Acceptance may be inferred from
one’s explicit actions or indirectly as a necessary inference from
his conduct. As explained by Professor Dagtoglou, not only 15
acceptance saps the legitimacy of the interest of a party to seek
the review of administrative action, but non-acceptance is a
prerequisite for the legitimacy of the interest of a party to
propound the cause. In other words, lack of acceptance is a
prerequisite of justiciability of a cause raised under Article 146.” 20

(Βλέπε επίσης: **Christodoulides v. Republic** (1985) 3 C.L.R. 1979, **Neocleous & Others v. Republic** (1980) 3 C.L.R. 497, **Tomboli v. C.Y.T.A.** (1982) 3 C.L.R. 149, **Georghiades v. Republic** (1981) 3 C.L.R. 431, **Hadjiconstantinou v. Republic** (1984) 3 25
C.L.R. 319).

Καταλήγω ότι οι αιτητές δεν έχουν έννομο συμφέρον στην πα-
ρούσα προσφυγή, λόγω της ελεύθερης αποδοχής της πράξης ή
απόφασης του Οργανισμού-καθ’ ων η αίτηση, αναγκαία προϋπό- 30
θεση για τη νομιμότητα και εγκυρότητα της προσφυγής.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα.*